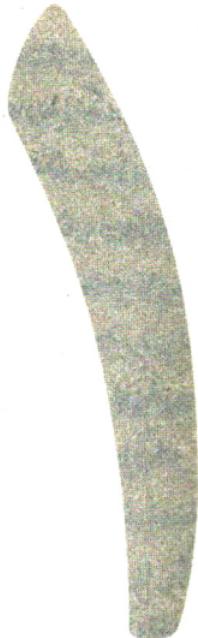

فهرست

- ۹ آرابلا می آید
- ۱۸ بازگشت دوباره به مدرسه‌ی وايتليف
- ۲۲ چهار شاگرد جدید
- ۳۷ جلسه‌ی مدرسه
- ۴۶ آرابلا به دردرس می افتد
- ۵۵ آرابلا شکایت می کند
- ۶۴ جلسه به مسئله‌ی آرابلا رسیدگی می کند
- ۷۴ اليزابت تله می گذارد
- ۸۲ اليزابت دچار شوک می شود
- ۹۱ یک درگیری وحشتناک
- ۱۰۰ جولیان حیله‌گری می کند
- ۱۰۸ آبروی اليزابت می رود

- ۱۱۶ راز آرابلا
- ۱۲۵ پودر عطسه آور
- ۱۳۳ یک جلسه‌ی جنجالی
- ۱۴۱ الیزابت پیش ویلیام و ریتا می‌رود
- ۱۴۹ خوش قلبی!
- ۱۵۸ جولیان خیلی بامزه است
- ۱۶۷ خبرهای تکان دهنده برای جولیان
- ۱۷۶ جولیان قول مردانه می‌دهد
- ۱۸۵ مارتین الیزابت را غافلگیر می‌کند
- ۱۹۴ مارتین واقعاً یک معما است!
- ۲۰۴ یک مسابقه‌ی مدرسه‌ای و چیزهای دیگر
- ۲۱۳ یک شанс برای مارتین
- ۲۲۲ ماجرایی برای الیزابت
- ۲۳۰ پایان خوشایند

آرابلا می آید

اواسط تعطیلات کریسمس، مادر الیزابت را غافلگیر کرد. کریسمس تمام شده و الیزابت در این مدت به سیرک، نمایش پانтомیم و سه مهمانی رفته بود.

حالا دیگر آماده می شد تا دوباره به مدرسه‌ی شبانه‌روزی برگردد. او عادت کرده بود که در مدرسه، کنار بچه‌های دیگر زندگی کند و حالا تنها بودن برایش سخت شده و متأسف بود که چرا خواهر یا برادری ندارد. دلش برای خنده‌ها و پرحرفی‌ها و بازی‌هایی که با دوستانش می‌کرد، تنگ شده بود.

و او با خواهرش صحبت کرد و خانم بوکلی هم بلا فاصله به دیدن مدیران مدرسه یعنی خانم بل و خانم بست رفت...»

الیزابت باخنده گفت: «به دیدن دیو و دلبر.»

مادر ادامه داد: «و قرار شد آرابلا این ترم به وايتلiff برود. چون خانم بوکلی باید فوراً به امریکا می‌رفت، من پیشنهاد کردم که آرابلا پیش ما باید تا هم تو تنها نباشی و هم کمی درباره‌ی مدرسه برایش توضیح دهی.»

الیزابت گفت: «مادر، امیدوارم دختر خوبی باشد. گذراندن تعطیلات با کسی که دوستش داری خیلی جالب است، اما

اگر از او خوشم نیاید خیلی بد می‌شود.»

مادر گفت: «من آرابلا را دیده‌ام، دختر بسیار خوشگلی است که اخلاق و رفتاری عالی دارد و خیلی هم شیک و خوشلباس است.»

الیزابت که اغلب سرووضعش شلوغ و به‌هم‌ریخته بود و چندان در قیدوبند رفتار مناسب آدم‌بزرگ‌ها نبود، گفت: «او، مادر، فکر نمی‌کنم خیلی از او خوشم باید. دخترهایی که خیلی به سرووضع شان می‌رسند، معمولاً در بازی‌ها و کارهای شان فرز و زرنگ نیستند.»

مادر گفت: «خب، خواهی دید. در هر حال، او فردا به این‌جا می‌آید. پس برای خوشامدگویی آماده باش و هر چه می‌توانی درباره‌ی وايتلiff برایش تعریف کن. مطمئنم از این مدرسه خوشش می‌آید.»

با وجود آن‌که الیزابت مطمئن نبود از این تازهوارد خوشش

به مادرش گفت: «مادر، من خانه را دوست دارم، ولی دلم برای کاتلین و بلیندا و نورا و هری و جون و ریچارد تنگ شده است. جون یکی دوبار این‌جا به دیدن آمده و فکر نمی‌کنم دیگر بباید، ولی او تنها نیست، چون دخترخاله‌اش پیشش است و فکر نمی‌کنم در این تعطیلات دوباره او را ببینم.»
این‌جا بود که مادر، الیزابت را غافلگیر کرد.

او گفت: «خب، من می‌دانستم که ممکن است تو از تنهایی خسته شوی، بنابراین ترتیبی دادم تا برای این دو هفته‌ی آخر تعطیلات کسی بباید و در کنارت باشد.»

الیزابت فریاد زد: «مادر! کی؟ می‌شناسمش؟»

مادر جواب داد: «نه، او دختری است که باید از ترم آینده به مدرسه‌ی وايتلiff برود، اسمش آرابلا بوکلی است و مطمئنم از او خوشت خواهد آمد.»

الیزابت که هنوز حیرت‌زده بود گفت: «درباره‌ی او حرف بزن. چرا در این مورد قبل‌اً چیزی به من نگفته بودی مادر؟»
مادر گفت: «تاشه این تصمیم را گرفتم. تو خانم پیترز را می‌شناسی، مگر نه؟ خواهر خانم پیترز باید به امریکا برود و نمی‌خواهد آرابلا را با خودش ببرد. بنابراین تصمیم گرفته او را به مدت یک سال یا شاید هم بیشتر در یک مدرسه‌ی شبانه‌روزی ثبت‌نام کند.»

الیزابت گفت: «و او مدرسه‌ی وايتلiff را انتخاب کرد! خب، به‌نظر من وايتلiff بهترین مدرسه‌ی دنیاست.»
مادر گفت: «من این مدرسه را به خانم پیترز پیشنهاد کردم